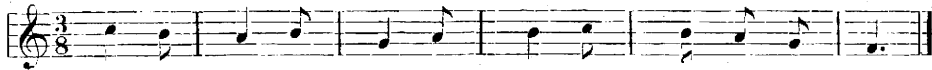
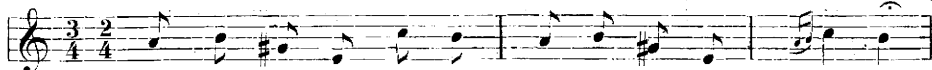

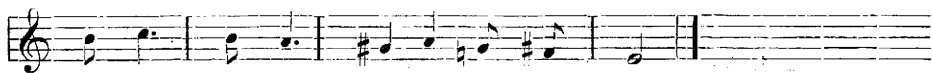
II. 1. Meg-gyu - lan - dó Bal - kó Pis - tá - nak kő - há - za,
2. Meg-gyu - lan - dó Csá - szár Bor - csá - nak kő - há - za,

ojt - suk, ojt - suk, jaj ne hagy - juk sze - gi - nye - ket.
ojt - suk, ojt - suk, jaj ne hagy - juk sze - gi - nye - ket.

III. Mel ma - gos ru - ta - fa, á - ga el - á - ga - zott,

a ten - ge - ren ál - tal haj - lon - gott.

a ————— 1

1. E-gyik á - ga haj - lott Bal - kó Pis - ta ud - va - rá - ba,
2. Má - sik á - ga haj - lott Csá - szár Bor - csa ud - va - rá - ba,

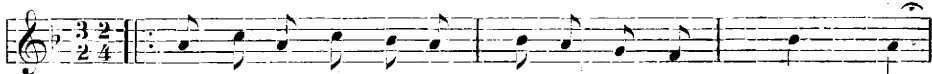
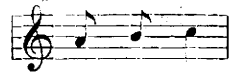

1—2. Se - lem sár ha - jó Ma - gyar I - lo - ná - nak ha - ján fő - lyő

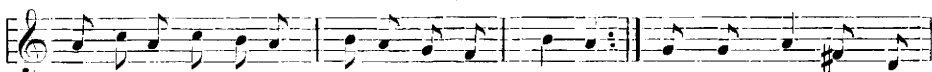
a ————— 1

gyöngy ko - szo - rú gyöngy.

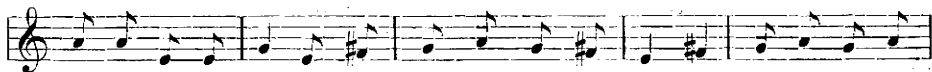

IV. Ki lo - va - i van - nak a nagy he - gyek a - latt,
Té - ridd, Il - ka, té - ridd az én lo - va - i - mot,

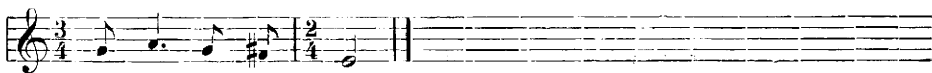

de ott is ott van - nak a Bal - kó Mi - há - lé Se - lem sár ha - jó
én is meg - té - ri - tem a te lu - da - i - dot.

**) „Selem sár hajó“ stb. helyett ez is volt néha:

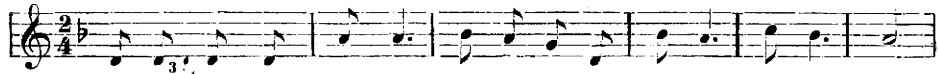
ha - jók, ha - jók sár ha - jók, Ma - gyar I - lo - ná - nak ha - ján fő - lyő

gyöngy ko - szo - rú gyöngy.

Ma-gyar I - lo - ná-nak ha-ján fő - lyő gyöngy ko - szo - ru gyöngy

V. 1. O - da ve - te - ke-gyik há - rom - fé - le vi - rág. Vi - rá - gom,
a—1

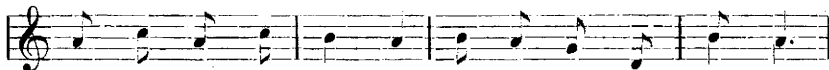

vé-led el - me - gyek, vi - rá - gom, tő - led el sem ma - ra - dok
a—1

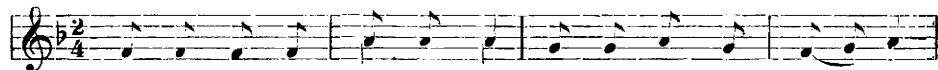

2. Elsőféle virág a búza szíp virág. Virágom stb.
3. Másikféle virág a szőlő szíp virág. Virágom stb.
4. Harmadikféle virág a rúzsza szíp virág. Virágom stb.
5. Ne vetekedj vélem te szőlő szíp virág,
mert bizony énvélem széles ez a világ il. Virágom stb.
6. Ne vetekedj vélem te rúzsza szíp virág,
mert bizony énvélem szent misét szolgálnak. Virágom stb.
7. Odavetekedik a rúzsza szíp virág. Virágom stb.
8. Ne vetekedj vélem, te szőlő szíp virág,
mert bizony én vélem lányok dicsekednek. Virágom stb.

Az 5., 6. és 8-ik strofa második sorának ez a dallama:

mert bi - zony én - vé - lem szé - les ez vi - lág il.

VI. 1. Ha ja gyi - vó meg i - rik, a le - ve - le le - hul - lik,

rop - pan gyi - vó mo - gyo - ró le - vél a - latt.

2. Lassan csendijjetez, tik apró gyiákim,
hagy aludjon Mária napfököttyig.
3. Ahun a nap ényugszik, Máriájában nyugszik,
roppan gyivó mogyoró levél alatt.
4. Hajtsad rúzsám hajtsad a cseresnye jágát,
hagy szakajjak szípibő szeretőmnek.
5. Szeretőmnek szípibő, magannak jovábó,
roppan gyivó, mogyoró levél alatt.

VII. (A II. sz. melódiára).

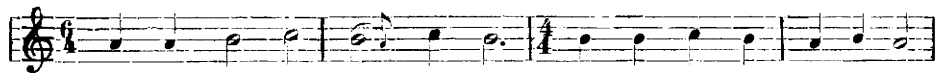
1. Ha jén vónék a budai nemes asszony,
kisőpreném a budai nagy piacot.
2. Megöntözném hidegkőkutnak vizivel,
behinteném apró pünkösdi rúzsával.

3. Rendvel úneek, rendvel úneek a szíp lyányok,
rendvel nizeek, rendvel nizeek a tükörben.
4. Ha ja tükör, ha ja tükör nem hazudna,
jaj ki vóna, jaj ki vóna nálamnál szebb!

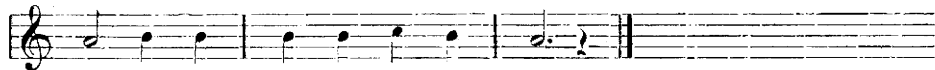
(Kolon, Nyitra-vm.)

II. Hojeda.¹

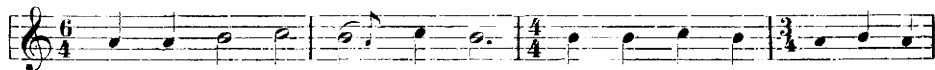
Phonogramm.

Ho - je, ho - je, ho - je da, ho - je - da Bal - kó Mi - hál,

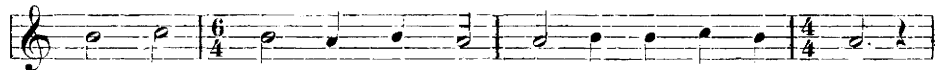
da - ja Bal - kó I - lon hoj, hoj.

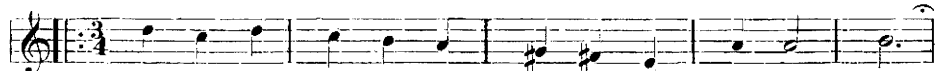
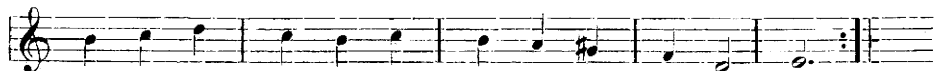
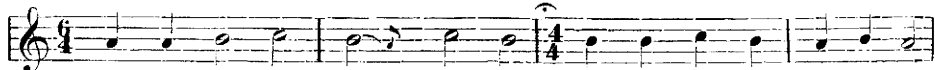
A - szon - gya ja Tót An - drás: „Ne vedd e, jó ba - rá - tom,

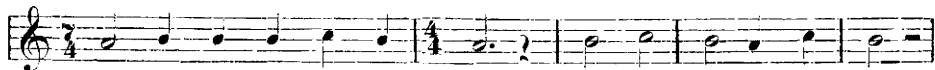
ré - ge - nyi szép sze - re - tőm.“ Szi - vem Bal - kó Mi - hál.

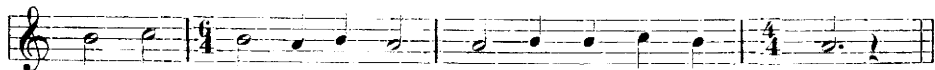
lel - kem Bal - kó I - lon, maj meg - ha - lok ér - ted.

Meg - ha - lok, meg - ha - lok, még be - teg se va - gyok,
Er - ted va - gyok, ér - ted, ér - ted i - lyen be - tegKo - lo - nyi te - me - tőn nyu - gony - nyi a - ka - rok
te - ér - ted léel rú - zsám, min - den na - pi hi - deg.

Kö - szön - jük az é - ne - ket száz - szor - ta job - ban ma - gát,

az é - des esil - la - go - mot. Szi - vem Bal - kó Mi - hál.

lel - kem Bal - kó I - lon, maj meg - ha - lok ér - ted.

(Kolon, Geszte).

¹ Szövegét már 1854-ben közölte Kelecsény J., Kubinyi és Vahot: „Magyarország és Erdély Képekben“ cz. kiadványában, de hibásan.

Kötözéskor szokták dalolni ezt a „kiéneklő“ dalt — valamikor, mikor még volt szőlő. Ma már csak néhány 70 körüli asszony tudja. Kolonban a dallamot többnyire úgy hallottam, hogy a második és harmadik rész kezdőhangja egy kvinttel volt magasabb a közvetlen előttevalónál. „Meghalok, meghalok“ ($\frac{3}{4}$) e_2 -n kezdődött, s ilyenformán h-mollba került, „köszönjük“ ($\frac{3}{4}$) cis_2 -n, (mert a $\frac{3}{4}$ rész természetesen fis_1 -en végződött) s ekképpen cis-mollba jutott. Gesztén az egész egy hangnemben marad, a középső rész kissé eltér:

Ezt a dallamot magában is énekelhették, a hojeda nélkül, mert néhány más-tartalmú szövege is előkerült.

1. Búélesztő szellő, siralmas esztendő
kinek fordul jóra, kinek siralomra,
mindeniknek jóra, nekem siralomra.¹
2. Ki megyek a partra, lenézek a vögybe
ott-e van galambom a kovácsműhelybe.
3. Lovat akar venni, hadra akar mennyi
nekem nem is mondja, hogy el akar mennyi.
4. Ez az útonjáró csak dologkerülő,
csak dologkerülő nagy hiábanvaló.²

III. Villő.³

Virágvasárnapján, létánia után, járnak a lányok „villőzni“. Egyikük színes pántlikákkal ékesített füzfaágot visz. Házról-házra mennek, elénekelik az 1. sz. éneket, a miért tojás jár ki nekik. Estefelé készítenek egy szalmabábot, fölöltöztetik rossz kabátba, régi kalap is akad rá. Ez a *kicevice*. (Kice = zsupszalma). Néhányan fölkapják, megkerülik vele a falut kert megöl is, uccán is, azután kiviszik a határba. A többi lány velök, közbe folyton énekelik a 2. dalt. Kint azután elégetik a kicevicét, imádkoznak egy Miatyánkot és Üdvözlégyet.

1.

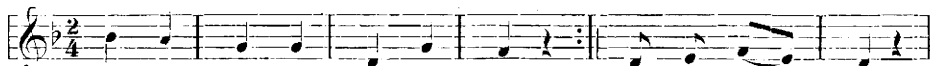
I. Ez ki há - za, ki há - za? Ki - re - lei - szom.
Jám - bor (Gál Já - nos há - za.

Vár' meg ke - reszt, vár' meg. Ki - re - lei - szom.
mind rú - zsás pal - la - gon.

¹ Ez a sor a dallam második felére megy, *a*-tól végig.

² Ilyesfélékkel tréfálták meg a szőlő mellett elhaladókat.

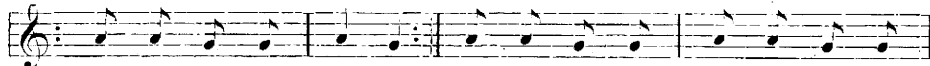
³ Először említi *Kelecsényi J.* a koloni népszokások közt. I. *Kubinyi-Vahot*: Magyarország és Erdély képeiben. 1854. — V. ö. *Dr. Sebastyén Gy.*: A regösök, 266.

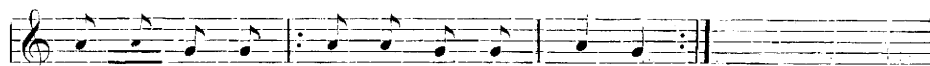
Hagy fon - jam be sár ha - jam, Ki - re - lei - szom.
hagy ve - gyem rám gyócs in - gem.

II. Ki - ce vi - ce vil - lő, Be - hoz - tuk a zöld á - gat,
gyűj - jön rád a him - lő. Ki - visz - szük a ki - ce vi - cét.

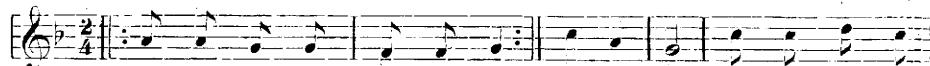
Ki - ce vi - ce vil - lő. Ha - tá - rin - kat a jég - e - ső
gyűj - jön rád a him - lő.

el ne ver - je. Ki - ce vi - ce vil - lő,
gyűj - jön rád a him - lő.

(Beéd, Nyitra-vm.)

2.

Ki - é, ki - é ez a ház? Haj, vil - lő! Fa - lu vé - gin
a jám - bor em - be - ré.
Ben - ne van egy ve - tett ágy,
az mel - lett rin - gó böl - cső.

se - lem - sá - tor. Haj, vil - lő!

2. Jaj de piros a mező,	szé' szakadó kiszicze,
de nem a rózsától,	haj, de fehér a mező.
hanem az ibolyától.	de nem a rúzsától,
Haj villő stb.	haj az ivolyától.
2. (idősebb asszonyok szerint:)	Haj villő stb.
Haj kiszicze, kiszicze,	

(Bodok, Nyitra-vm.)

Gesztén éppen így mondják. Mindössze ennyi az eltérés:

Kié, kié ez a ház?	Beune vagyon vetett ágy,
[Brat Istváné].	a mellett ringó böcső.

Ha nem kapnak tojást, azt kiáltják: „Poczik füljön a kéték kovászába“.
[Bodokon és Gesztén a sorrend fordítottja a beédinek. Előbb elkészítik a bábót;
— Bodokon „banya“ a neve, Gesztén „villő“ — fehér asszonyruhába öltöztetik.
Gesztén mindig fiatal asszony adja a fehér főkötőt hozzá. Azután kiviszik a
mezőre, szétszedik és behányják a patakba vagy a kenderáztatóba, hogy „dög-
ség“ ne legyen a faluban. Ehhez nem tudnak éneket, de azért nagy zajjal hajt-
ják végre. Ott a mezőn törnek fűzágakat, ott díszítik föl, úgy vonulnak be a
faluba és járnak házról-házra. Bodokon, mielőtt rákezdik az éneket, bekérdeznak
az ablakon: „van-e kétéknek virágvasárnapjuk?“ Ha azt felelik: nincs, tovább-
mennek.]

Gyűjtötte: Kodály Zoltán.